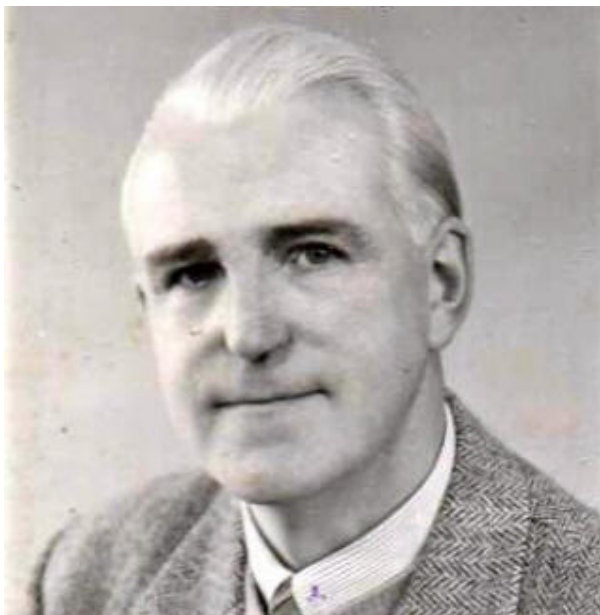

Anton Alfred Sørensen - min far

Anton Alfred Sørensen blev født i Vester Vedsted som yngste søn af grænsevagtme-ster Søren Nielsen Sørensen, født den 10. august 1861 i Kauslunde - død den 7. oktober 1941 i Sønderborg og hustru Bodil Marie Jes- sen født den 14. juli 1876 i Hviding - død den 12. februar 1944 i Augustenborg.

Søskende:

Anna Kirstine - født 10. maj 1897 - død 13. juni samme år.

Christine Dorthea - født 16. juni 1898 - død den 4. juni 1977. Gift med Marinus Jensen født 29. juli 1897 i Vester Vedsted - død 13. november 1978 i Helsingør. Tolder i Helsingør.

Bertel - født 26. august 1900 i Vester Vedsted - død den 7. januar 1986 på Herlev sygehus. Skoleinspektør Rødovre. Gift med Ellen Margrethe Larsen - født den 7. juli 1902 i Valby - død den 23. februar 1994 i Lyngby.

Tog navneforandring for hele familien i 1941 til efternavnet Fonsbøl.

Uddannet cand. theol. i 1940 Københavns Universitet. Kaldskappelan i Gauerslund 1940-45. Sognepræst i Gårslev 1945-68, Sognepræst i Sdr. og Nr. Bork 1968-75.

Gift den 2. januar 1938 i Gauerslund kirke med Ingeborg Biering.

Fem børn: Karen Bodil f. 22. sept. 1939, Søren f. 18. jan. 1941, Hans f. 31. marts 1945, Torvald f. 11. februar 1947, Erik f. 18. august 1949.

Død den 17. november 1975 på Herning Sygehus. Begravet den 21. november 1975 på Sdr. Bork kirkegård.

Nekrologerne

Fra Ringkjøbing Amts Dagblad hhv. den 18. november og den 22. november 1975:

Pastor A. A. Fonsbøl Sdr. Bork, er død

Sognepræst A. A. Fonsbøl, Sdr. Bork, er efter kort tids sygdom død på centralsygehuset i Herning, 67 år.

Pastor Fonsbøl var født i Vester Vedsted, hvor hans fader var grænsevagtimester. Han blev i 1929 student fra Sønderborg Statsskole, og i 1940 blev han cand. theol. Fra 1940 til 1945 var han hjælpepræst og kaldskapellan i Gaverslev Sogn. Han blev 1945 kaldet til sognepræst i nabosognet, Gårdslev, hvor han virkede til 1968.

Fonsbøl blev i 1938 gift med Ingeborg Biering, der er provstedatter fra Dybbøl.

En ungdomsdrøm om at blive præst i Vestjylland gik i opfyldelse, da Fonsbøl en søndag imarts 1968 blev indsat i embedet for Sdr. Bork og Nr. Bork sogne.

Den tid, der siden er forløbet, viste, at han befandt sig vel i det vesttyske, og han blev både som præst og som privat menneske meget afholdt af unge og ældre i de to sogne.

Pastor Fonsbøls sygdom blev kun af kort varighed. Efter at han i sidste uge havde gennemgået

en operation på Tarm Sygehus, stødte der komplikationer til, og pastor Fonsbøl blev overført til den intensive afdeling på centralsygehuset i Herning, hvor kræfterne ebbede ud og døden indtrådte.

Det var et tungt budskab, der mandag middag blev modtaget af hans sognebørn i Sdr. og Nr. Bork, hvor flagene et efter et gled på halv.

Megen medfølelse samler sig om pastor Fonsbøls efterladte, hustru og fem børn. Han var det naturlige midtpunkt, når familien var samlet, var den glade familiefader, der holdt af at have familien samlet omkring sig.

Hans lune og milde væsen lyste op i festlige stunder, og han var den, der forstod at rede trådene ud og få tingene til at glide, når vanskelige problemer dukkede op.

Pastor Fonsbøl var også midtpunktet i det nyligt overståede restaureringsarbejde af Sdr. Bork Kirke, og det var ham en hjertesag, at kirkens genåbning kunne forme sig så smuk og så festlig, som tilfældet var i sidste måned.

Pastor Fonsbøl tog stærkt del i forskelligt arbejde i de to sogne. Han var formand for menighedsrådet, var stærkt engageret i DMS og i Santalmissionen.

Foruden af sin hustru overleves pastor Fonsbøl af fem børn, fire sønner og en datter. En søn er forretningsfører i Esbjerg, en er skolepsykolog i Tørskind ved Vejle, en er journalist, mens en studerer teologi. Datteren er gift og bosat i nærheden af Frederiksværk.

Pastor Fonsbøl vil efter eget ønske blive begravet på Sdr. Bork Kirkegård fredag eftermiddag.

Ydmyghed prægede hans præstegerning

Under så stor deltagelse, at følget knap kunne rummes i Sdr. Bork Kirke, blev sognepræst A. A. Fonsbøl stedt til hvile i et gravsted vest for kirken. I følget sås mange af omegnens præster i ornat.

Kirkerummet var pyntet med kristtjorn og blomster i efterårets skønneste farver, og dervar til båren sendt så mange kranse og blomsterbuketter, at kirkens midtergulv helt ud ivåbenhuset var dækket.

Der var kranse med signerede bånd fra præsterne i Skjern Provsti, fra Sdr. og Nr. Bork santalkreds, fra menighedsrådet, fra menighederne i Sdr. Bork og Nr. Bork, fra Gårslev Menighedsråd, fra Indre Missions Samfund i Gårslev, fra venner i Gårslev og fra familien.

Pastor Johs. Lumholt, Ølgod, talte over afdøde ud fra ordene: »Jeg er opstandelsen og livet«. Han sagde i sin tale, at når døden kommer til os, føler vi sorg og afmægtighed. Vi skal ikke mere se den af vore kære, der er gået bort. Vi skal ikke mere høre vedkommende tale, og det er ikke så underligt, at vi så tænker, at alt nu er forbi.

Midt i denne sorg og afmægtighed er det godt at have de gode minder, og det er velgørende at vide, at Gud stadig taler til os som altid. Også ved en dødsbåre taler Gud til os. Kaldet os. Vi må derfor sige tak til Gud, fordi han i Jesus Kristus har sejret over døden.

Efter en korsang talte provst Sv. Ebbe Jakobsen, Tarm. Han overbragte en hilsen fra biskopH. Dons Christensen, der på grund af sygdom var forhindret i at være til stede.

Provst Jakobsen udtrykte stiftets tak for den gerning, som pastor Fonsbøl havde øvet. De 7 år, han var præst her, har sat sig dybe og gode spor. Pastor Fonsbøl følte sig hjemme i sognet, og hele hans gerning var præget af ydmyghed. Han var altid agtpågivende for, om han nu også fik peget på Jesus Kristus, men han selv ønskede at træde i baggrunden. Det var ham altid meget om at gøre, at evangeliet fandt vej til menneskehjerner. Vi vil bevare mindet om ham som en glad og flittig præst, sagde provst Jakobsen. Pastor Johs. Lumholt foretog jordpåkastelsen, og afdødes ældste søn, forretningsfører Torvald Fonsbøl, Esbjerg, takkede på familiens vegne for deltagelse og indbød til mindesammenkomst i forsamlingshuset.

